

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/383/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112236382
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8112236382.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: K. R. H., T., W.. XX.XX.XXXX, F. R. XXXX/XX, XXX XX U. Š. - V., právne zastúpený JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom Hlavná 19, 080 01 Prešov, proti žalovaným: U. X. C. Y. J., W.. XX.XX.XXXX, F. I. XXXX/XX, XXX XX Y., U. X. C. R. U., W.. XX.XX.XXXX, F. F. XXX, XXX XX F., U. X. C. F. T., W.. XX.XX.XXXX, Š. XXXX/X, XXX XX L., M.. Č.. Ú. Ú. T., U. X. C. Y. V., W.. XX.XX.XXXX, Q. XXXX/XX, XXX XX V., M.. Č.. Ú. V. - Š., U. X. C. R.. Y. Z., W.. XX.XX.XXXX, W. C. XXX/XX, XXX XX T. W. U., U. X. C. R. F., W.. XX.XX.XXXX, L. XXX, XXX XX L., T. A. R.. Y.W. R., E. L. L. C. T. X, XXX XX V., U. X. C. Y. Č., W.. XX.XX.XXXX, L. XX, XXX XX L., M.. Č.. Ú. F. F. - V., U. X. C. Y. H.V., W.. XX.XX.XXXX, F. Y., M.. Č.. Ú. T., o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. žalovaní v 1. až v 8. rade sú p o v i n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.615 EUR spolu s 8,75 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.03.2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

III. žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovaným v 1. až 8. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu doručenu 07.11.2012 navrhol žalobca, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 30.761,40 EUR spolu úrokom z omeškania vo výške 8,75 % odo dňa podania žaloby do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania. V rámci žaloby žalobca poukázal na to, že dňa 07.11.2009 bol na svojom dvore pred rodinným domom napadnutý dvoma mužmi - žalovanými v 3. a 8. rade, ktorí ho udierali obuškom, železnými tyčami a po páde na zem doňho kopali. Týmto fyzickým atakom mu spôsobili zranenia s dobou liečenia do 08.02.2010. Tento fyzický útok na jeho osobu bol vykonaný na objednávku člena organizovanej skupiny, ktorí si rozdelili jednotlivé úlohy, pričom voči týmto osobám sa vedie trestné konanie Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 41T/53/2012 (v čase podania žaloby toto trestné konanie nebolo právoplatne skončené). Zo žaloby ďalej vyplýva, že z doposiaľ vykonaných dôkazov je nesporné, že žalovaní žalobcovi úmyselne spôsobili škodu ublížením na zdraví. Žalobca, ako prílohu žaloby predložil posudok o bolestnom, ktorý vyhotovil primár úrazovej chirurgie Y.. R. F., ktorý priznal žalobcovi z titulu bolestného 110 bodov a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia (SSU) 140 bodov. Žalobca si teda uplatnil nárok z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia s tým, že hodnota jedného bodu predstavuje 14,46 EUR. Zároveň si uplatnil 7 - násobok sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu, že uňho došlo k obmedzeniu pohyblivosti pravého predlaktia, obmedzeniu pohyblivosti pravého lakťa, ostali mu aj plošné jazvy v rozsahu 30 cm². Zo žaloby ďalej vyplýva, že žalobca pred úrazom aktívne šporoval na úrovni rekreačného športu, týždenne hrával tenis

a znížená pohyblivosť pravého lakťa a predlaktia ho zásadne obmedzujú aj pri domácich prácach, okolo domu (nemôže dvíhať ťažšie bremená).

Okrem náhrady škody z ublíženia na zdraví sa žalobca domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako primerané zadosťučinenie do neoprávnených zásahov do jeho práva na ochranu osobnosti. Uviedol, že v období, keď došlo k fyzickému napadnutiu bol verejne známou osobou. Správa o jeho inzultácii prebehla masovokomunikačnými prostriedkami a podľa jeho názoru takýmto konaním žalovaných došlo k zásadnému zásahu do jeho osobnostných práv. Spôsobenie ujmy na zdraví je neoprávneným zásahom do práva na súkromie, pričom existuje judikatúra súdov, ktorá rieši takýto zásah a uvádza, že primeraným zadosťučinením a v takýchto prípadoch je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Z titulu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatnil sumu 15.000 EUR.

2. Žalovaný v 6. rade v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 06.12.2012 k žalobe uviedol, že všetky pochody, ktoré mali viesť k ublíženiu na zdraví zastavil, nepričinil sa o ublíženie na zdraví žalobcu, preto nemôže byť zaviazaný k náhrade škody.

V rámci pojednávania konaného dňa 24.01.2020, právny zástupca žalovaného v 6. rade nenamietal základné ohodnotenie bolestného a SSU, avšak namietal zvýšenie SSU, resp. priznanie nemajetkovej ujmy.

3. Žalovaný v 5. rade v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 08.01.2013 k žalobe uviedol, že trestné konanie voči žalovaným, teda aj voči nemu nebolo doposiaľ právoplatne skončené, a preto sa v zmysle zásady prezumpcie neviny na neho hľadí ako na nevinného. Z uvedeného dôvodu preto nárok žalobcu neuznal v celom rozsahu a navrhol, aby súd toto konanie prerušil do skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 41T/53/2012.

4. Ostatní žalovaní sa k žalobe nevyjadрили.

5. Žalobca v rámci výsluchu pred súdom poukázal na to, že pri incidente utrpel trojnásobnú zlomeninu predlaktia (približne v strede medzi zápästím a lakťom pravej ruky), ktorá bola liečená operačne. Poukázal na to, že v dôsledku tejto škody na zdraví má zníženú citlivosť prstov pravej ruky, taktiež pociťuje bolesti pri zmene počasia. Uviedol, že v dôsledku vzniknutej škody na zdraví nebol uznaný invalidným. V súvislosti s poškodením pravej ruky uviedol, že v minulosti hrával rekreačne tenis (2 krát do týždňa), chodil aj na turnaje, pričom tento šport už nemôže v súčasnosti robiť v takejto intenzite, práve z dôvodu vzniknutých zranení, pričom tenis si zahrá, ale už iba 1 krát do týždňa, a to aj s poukazom na to, že aj lekári mu odporúčali, aby si ruku určitým spôsobom precvičoval.

Žalobca ďalej poukázal na to, že už asi 5 - 7 rokov má problémy so šumením v hlave, ušiach, keď je sám, resp. keď zaspáva a najhoršie stavy má, keď vojde niekde do tmy, pretože sa mu vracajú predstavy z udalosti, ktorú zažil, teda vidí oči, kukly, ktoré mali páchatelia na hlave s tým, že prvý úder mu bol zasadený tyčou na hlavu.

V súvislosti s nemajetkovou ujmomou poukázal na to, že v tom čase pracoval ako W. H. C. L. U. F. F., teda bol, dá sa povedať, verejne známou osobou a médiá sa začali o tento prípad zaujímať, snímali dokonca aj jeho dom a v podstate sa to riešilo až do času, kým neboli páchatelia právoplatne odsúdení. Uviedol, že dokonca aj on bol obvinený zo zosnovania zločineckej skupiny, ktorá mala mať až 43 ľudí a v médiách to bolo prezentované tak, že on ich organizoval, a keďže im niečo nedal, tak oni ho zbili. Uviedol, že trestné stíhanie, ktoré bolo voči nemu vedené, bolo zastavené až po 8 mesiacoch a počas tohto obdobia schudol 12 kíl. Média ničili jeho manželku aj deti. V súvislosti s týmto konaním uviedol, že chce, aby sa všetko ukončilo, aby na to už mohol zabudnúť. Taktiež uviedol, že mu nejde o to, aby na tomto prípade mal nejaké finančné zisky.

6. Na otázku právneho zástupcu žalovaného v 6. rade uviedol, že v súvislosti so šumením v hlave, resp. nepríjemnými pocitmi sa nelieči u žiadneho psychiatra a riešil to s obvodným lekárom. Taktiež uviedol, že nepodal žiadnu žalobu voči štátu v súvislosti s jeho trestným stíhaním, resp. ani žiadnu žalobu voči médiám. V tejto súvislosti poukázal, že už chce mať s touto vecou pokoj pre seba aj pre svoju rodinu a poznamenal aj to, že prípadný boj s médiami by bol veľmi ťažký a on si už nechce tieto veci pripomínať.

7. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím

príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

8. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

9. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>).

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity,4) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

10. Podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku.

11. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/53/2012 zo dňa 19.12.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/12/2015 zo dňa 27.10.2016 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/48/2016 zo dňa 31.05.2017 boli žalovaní v 1. až 6. rade a 8. rade uznaní právoplatne vinnými so zločinom ublíženia na zdraví, pretože ako členovia organizovanej skupiny zabezpečili a zrealizovali fyzický útok na poškodeného K.. R. H. T., a to tým spôsobom, že v lete 2009 si obž. Y. Z. objednal u obž. R. F. fyzický útok na poškodeného K.. R. H. T., z toho dôvodu, že K.. R. H. T. ako pracovník daňového úradu zadržiaval doklady potrebné k vyplateniu nadmerných odpočtov DPH. Obž. R. F. s touto požiadavkou oslovil obž. Y. V., ktorému za tento útok sľúbil vyplatenie sumy najmenej 2.000 EUR a následne obž. Y.W. V. za účelom zabezpečenia tohto útoku oslovil prostredníctvom Y. Č. obž. R. U.. Keďže koncom septembra 2009 nebol ešte fyzický útok na K.. R. H. T. vykonaný, oslovil obž. Y. Z. s požiadavkou na fyzický útok voči poškodenému H. Y. Q., ktorému za tým účelom vyplatil sumu 8.000 EUR. Y. Q. prostredníctvom X. U. oslovil s touto požiadavkou obž. Y. J. a za tým účelom vyplatil Y. Q. X. U. presne nezistenú sumu a tento následne vyplatil obž. J. sumu 5.000 EUR. Obž. Y. J. v presne nezistený deň v mesiaci október 2009 oslovil Y. Č., aby zabezpečil človeka, ktorý by tento útok na poškodeného H. vykonal a za tým účelom mu dňa 22.10.2009 v bare Y. U. Y. vyplatil sumu 2.500 EUR. Následne Y. Č. oslovil s uvedenou požiadavkou obž. R. U., ktorému v ten istý deň v bare Y. U. Y. vyplatil sumu 2.000 EUR. Obž. R. U. v dňoch od 22.10.2009 do 07.11.2009 monitoroval poškodeného K.. R. H. T. v meste T., ako aj v mieste jeho trvalého bydliska vo U. Š., Č. V. a na samotný útok proti poškodenému zabezpečil obž. F. T. a obž. Y. H., ktorým za to ako odmenu vyplatil každému po 400 EUR. V októbri 2009 Y. Q. E. X. U. naliehali na obž. J., aby bol útok na K.. R. H. T. vykonaný čím skôr, pričom sľúbili z uvedeného dôvodu zvýšenie sumy za útok o 2.000 EUR. Obžalovaní F. T. E. Y. H. koncom októbra 2009 a začiatkom novembra 2009 monitorovali pohyb poškodeného K.. R. H. T. U. U. Š., Č. V. a následne dňa 07.11.2009 v čase o 19.30 hod. obžalovaní F. T. E. Y. H. maskovaní v kuklách, so železnými tyčami napadli na pozemku pri rodinnom dome v mestskej časti U. Š. - V., G.. R. Č.. XX, poškodeného K.. R. H. T. a to tým spôsobom, že po vniknutí na pozemok jeho rodinného domu preskočením oplotenie pozemku ho opakovane udierali tyčami a po páde poškodeného na zem doňho opakovane kopali a opäť ho udierali železnými tyčami, čím mu spôsobili zlomeniu strednej časti pravej lakťovej kosti, tržne - zmliaždenú ranu hlavy a tržne - zmliaždenú ranu pravého predlaktia, pomliaždenia

a odreninu III. prsta ľavej ruky a pomliaždenie pravej bedrovej oblasti s dobou liečenia do 8.2.2010. Vykonanie útoku oznámil obž. J. Y. Q., SMS - správou s textom „ môžeš ísť na kávu“ a Y. Q. následne oznámil vykonanie útoku na poškodeného H. obž. Z. SMS - správou s textom „ ? “. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/75/2013 bol za tento skutok právoplatne uznaný vinným aj žalovaný v 7. rade.

12. Žalovaný v 5. rade v rámci svojho písomného vyjadrenia k žalobe, ktoré realizoval pred právoplatným ukončením trestného stíhania poukázal na to, že trestné stíhanie nie je ukončené, že platí prezumpcia neviny a navrhuje civilné konanie prerušiť. Po právoplatnom skončení trestného konania sa žalovaný v 5. rade k žalobe nevyjadril.

Žalovaný v 6. rade nerozporoval nárok týkajúci sa základného ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a namietal zostávajúcu časť nároku.

Ostatní žalovaní sa k žalobe nevyjadrili.

V súvislosti so základom uplatneného nároku súd poukazuje na to, že na základe § 193 CSP je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin. Je teda nepochybné, že žalovaní svojím úmyselným konaním (ako členovia organizovanej skupiny s rozdelením úloh) v dôsledku porušenia právnych povinností vyplývajúcich z príslušných ustanovení Trestného zákona, spôsobili žalobcovi škodu na zdraví, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s ich konaním. Vzhľadom na vyššie uvedené sa súd zaoberal v zásade iba výškou uplatneného nároku, resp. jednotlivými zložkami z uplatnenej sumy 30.761,40 EUR.

13. Za nepochybné preukázaný mal súd nárok na bolestné, ktoré bolo určené vo výške 110 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 140 bodov, t.j. spolu 250 bodov, pričom pri výške bodu určeného opatrením v roku 2009 v sume 14,46 EUR, predstavuje uplatnený nárok sumu 3.615 EUR, ktorú súd žalobcovi priznal, keďže tento nárok bol preukázaný predloženými lekáorskými posudkami. Tento nárok priznal spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 20.03.2013, keďže žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie uplatneného nároku spoločne a nerozdielne, pričom poslednému so žalovaných, a to žalovanému v 3. rade, bola žaloba doručená 19.03.2013, preto až nasledujúcim dňom sa všetci žalovaní mohli dostať do omeškania s plnením svojho dlhu, preto súd nárok žalobcu v časti príslušenstva pohľadávky za obdobie od podania žaloby do 19.03.2013 zamietol.

14. Súd zamietol žalobu taktiež v časti zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, keďže takéto zvýšenie môže súd realizovať najviac v rozsahu 50 % základného počtu bodov, teda nie vo výške 6., resp. 7. násobku, ako to navrhoval žalobca a navyše takéto zvýšenie je možné iba v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, čo v danom prípade nebolo splnené. V tejto súvislosti súd taktiež poukazuje na to, že v prípade, pokiaľ by hodnotiaci lekár bol mal za to, že v danom prípade sú určité dôvody pre zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 4 príslušného zákona, tak zvýšenie by bol realizoval aj hodnotiaci lekár, čo tiež určitým spôsobom svedčí o tom, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prípadné zvýšenie SSU súdom, aj keď súd nepopiera, že žalobca môže mať určité sťaženie, resp. komplikácie, ktoré ale bolo odškodnené práve základným počtom bodov SSU.

15. Súd zamietol nárok žalobcu taktiež v časti priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch ako primeraného zadosťučinenia za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti, keďže zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe, resp. aj zo samotného výsluchu žalobcu vyplynulo, že neoprávnené zásahy sa týkali skutočností, že samotný žalobca bol trestne stíhaný za zosnovanie zločineckej skupiny, preto v tomto ohľade nemôžu byť pasívne legitimovaní žalovaní v 1. až 8. rade, a taktiež pokiaľ sa vyjadroval ku skutočnosti, že média ho stavali do pozície, že práve on mal byť organizátor zločineckej skupiny a že členom skupiny niečo nedal, preto bol aj zbitý, resp. že v dôsledku informácii z médií, resp. tlaku médií trpel nie len on, ale aj jeho rodina, rovnako neobstojí žaloba voči žalovaným v 1. až 8. rade, keďže títo nie sú ani z týchto dôvodov pasívne legitimovaní.

16. V súvislosti s vyjadreniami žalobcu týkajúcimi sa jeho psychického stavu, teda šumenia v hlave, v ušiach, resp. pocitov strachu, resp. úzkosti, súd poukazuje na to, že v tomto ohľade žalobca súdu nepreložil žiadne relevantné dôkazy preukazujúce tieto tvrdenia, resp. lekárske posudky, ktoré by hodnotili aj prípadne psychické diagnózy žalobcu.

17. V súvislosti s nemajetkovou ujmom súd konštatoval, že vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu, žalovaní nie sú vecne pasívne legitimovaní. Navyše súd poukazuje aj na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I ÚS 426/2014 zo dňa 13.8.2014, zo záverov ktorého vyplýva, že dôsledky poškodenia zdravia sa nepochybne prejavujú vo viacerých sférach súkromného, ako aj rodinného života poškodeného. Z pohľadu citovanej platnej právnej úpravy je však zrejmé, že tieto ujmy sú kryté inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia a odškodňované jednorazovo na základe bodového ohodnotenia v závislosti od rozsahu obmedzení pri uplatnení v živote a spoločnosti. Citované ustanovenia zák. č. 437/2004 Z. z. teda upravujú náhradu za dôsledky poškodenia zdravia v pracovnom, kultúrnom, súkromnom, manželskom, ale napr. aj v politickom či športovom živote. Pokrývajú teda náhradu všestranných obmedzení poškodeného v rôznych sférach jeho života pri plnení jeho rôznych spoločenských úloh, ktoré sa prejavili ako dôsledok poškodenia zdravia. Z uvedeného dôvodu potom nevzniká právny nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože vyššie uvedené ujmy sú odškodňované prostredníctvom inštitútu sťaženia spoločenského uplatnenia.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom pomerne neúspešnejší žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovaným v 1. až 5. rade, ako aj 7. a 8. rade, podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli. Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu, by nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému v 6. rade, avšak ani tomuto žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, a to z dôvodu, že súd má za to, že v danom prípade sa jedná o dôvody hodné osobitného zreteľa týkajúce sa veci samej, ktoré spočívajú v tom, že v trestnom konaní boli všetci žalovaní, vrátane žalovaného v 6. rade, právoplatne uznaní vinnými zo zločinu ublíženia na zdraví, a teda situácia, že žalobca bol na svojom dvore zbitý tak, že mu bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, nepochybne logicky u žalobcu spôsobila stav, že tento sa cítil byť dotknutý takýmito konaním žalovaných, pričom je nepochybné, že takéto konanie spôsobilo žalobcovi, negatívne následky a pocity jednak čo sa týka poškodenia samotného zdravia, ale aj ďalších súvisiacich následkov týkajúcich sa jeho psychiky a za týchto okolností, aj keď bol žalobca pomerne neúspešnejší, sa súdu javí byť nemorálne, aby mal znášať trovy protistrany, teda nahradiť trovy žalovaným (žalovanému v 6. rade), ktorý ako už bolo konštatované boli právoplatne odsúdení za násilný trestný čin práve z dôvodu protiprávneho konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).